Z prvního sjezdu čes[illegible] učitelů, odbývaného v Al[illegible] Neb., dne 28. února 1903.

(Podává pro "Pok. Zp." J. B. Hacha).

"*O povinnostech školních úředníků*" promluvil pan E. Folda z Linwood, Neb., následovně: Výroční školní schůze odbývá se poslední pondělí v červnu každého roku ve školní budově každého distriktu. Direktor oznámí třemi oznámkami před schůzí hodinu, den a místo, kde se schůze bude odbývat, zároveň i účel schůze samé.

Volič jest osoba mužského neb ženského pohlaví, jsoucí 21 roků stará, bydlící 40 dní v distriktu před schůzí, a mající majetek odhadnutý odhadčím při posledním odhačování, neb mající dítky ku škole.

Při vyroční schůzi povolují se t. zv. mills, potřebné na finanční vydržování školy, ale ne víc než 25; rozhoduje se, kolik měsíců se má vyučovat v příštím roce; dále se volí úřednící lístky a ustanovuje se jejich služné. Zvolený úředník oznámí písemně direktoru do deseti dnů po volbě, zda-li úřad přijímá. Nově zvolený úředník nastoupí místo svého úřadu druhé pondělí v červenci.

"*Školní výbor*" má celý dohled na školu a ustanovuje spůsob vyučování za souhlasu okresního školdozorce. Dále ukládá měsíční přístupné dítkám neb rodičům do distriktu nepatřícím. Na stížnost učitele vylučuje ze školy dítky, které nedělají dobrotu a jsou na škodu dětem jiným. Též dohlíží na školu, by byla udržována v pořádku a čista, jakož i ty malé stavby okolo školy, za příčinou vzhledu a zdraví. V případu uprázdnění místa některého úředníka ustanovuje výbor jiného na jeho místo do příští schůze výroční.

"*Moderator*" jest předsedou všech schůzí výročních a distriktních. Podpisuje poukázky na pokladníka distriktu a též na pokladníka okresního. Může dát člověka zatknout, pak-li by se dobře nechoval a dělal výtržnosti při schůzi. Potvrzuje a schvaluje svým podpisem záruku pokladníka distriktního a smlouvu s učitelem a vykonává jiné věci do jeho oboru spadající.

"*Pokladník*" musí doručiti, v deseti dnech po zvolení, záruku direktoru, která nesmí být menší nežli $500. Přijímá peníze od okresního pokladníka na poukázky vystavené direktorem, a potvrzené moderatorem (totiž dokud se peníze v jeho rukou nelézají). Pakli ale distrikt penëz nemá a někdo předloží poukázku k výplatě, tu ho nemůže jen odbýt se slovy, že peníze nejsou, ale jest nucen poukázku podepsat, že byla v ten den předložena k výplatě, ale nevyplacena. Poukázka takto dopiněná táhne pak 7 proc. úroku ode dne, kdy byla předložena. Dále vede knihy příjmů a vydání, a ve výroční schůzi předčítá zprávu za minulý rok svého působení. Stane-li se, že někdo jiný jest zvolen do jeho úřadu, tedy svému nástupci odevzdá všechny úřední knihy, listiny a peníze, přináležející distriktu. V soudních případech jest zástupcem distriktu a v pádu, že soud se týká jeho vlastní osoby, tedy direktor zastupuje distrikt na místo něho. Pokladník též podpisuje smlouvy s učitelem neb učitelkou.

"*Direktor*" jest tajemník výboru a výročních schůzí. Odesílá výkaz výroční schůze, totiž mnoholi mills bylo povoleno, okresnímu klerku a opis téhož též zašle okresnímu školdozorci, což má být vykonáno do prvního pondělí v červenci (tato listina má být podepsána všemi členy výboru). Vystavuje a podpisuje všechny poukázky na distriktního i okresního pokladníka. Drží správný protokol všech schůzí výborů i výročních. Drží u sebe opis všech zpráv a výkazů, podaných okresnímu školdozorci. Jedná a dělá smlouvy s učiteli, za souhlasu pokladníka a předsedy, a obhajuje okresnímu dozorci smlouvu s učitelem. Béře census dětí v deseti dnech před výroční schůzí a též zároveň seznam všech osob, které byly assessovány a platí daně. Ve výroční schůzi podává odhad, kolik bude asi třeba 'mills' na výlohy na příští rok na vydržování školy. Podává úplnou zprávu při výroční schůzi o tom, co výbor za minulý rok vykonal, aby se vědělo, zdali bylo něco děláno neb ne. Ohlašuje děti mezi 7 a 14 roky staré u distriktního učitele a pakli školu dle zákona nenavštěvují, tedy dohlédne k tomu, by se tak dělo, neboť dítky onoho stáří musí navštěvovati školu ne méně než dvě třetiny dní v termu, leč by snad byly nemocny neb podobně.

V drobnějších poznámkách uvedl řečník následující: Při výroční schůzi nemůže se jednat učitel neb ustanovovat jeho služné. Pakli by direktor odepřel zjednat jistého učitele neb podepsat jeho smlouvu, mají právo předseda a pokladník onu smlouvu uzavřít sami. Žádný ale z těchto úředníků nemůže podpisovat neb uzavírat smlouvy s učitelem z jejich pokrevní přízně.

Pakli úředníci mají obdržet služné, tedy to musí být povoleno a ustanoveno při výroční schůzi. Jest lépe dobrému úředníku zaplatit než špatného mít zadarmo.

Ženské provdané a mužští ženatí, pakli nejsou 21 rok staré, čítají se do školního seznamu jako školní děti.

Děti cizí, jsoucí v distriktu za jinou příčinou než školy, čítají se též do seznamu (censusu).

V případu nakažlivé nemoci může výbor školu zavřít po dobu trvání epidemie. Dále mohou zamezit v čase řádění neštovic při stup do školy žákům, jestli tyto nejsou očkovány.

Učitel, nemající zákonité vysvědčení, není považován za učitele a proto není oprávněn k platu. Výbor může zjednat učitele a smlouvu podepsat kdykoliv před výroční schůzí.

Pakli se nepovídá ve smlouvě s učitelem, že si bude sám zametat a školu v čistotě udržovat, tedy není povinen to dělat a výbor nemůže jej k tomu nutit. V případě, že učitel uváže se školu čistit a vytápět, tu prý se mu vyplatí, když si zjedná některého žáka za řádný ten dolar měsíčně a takto si práce ušetří" (tak dovozoval řečník).

Pan Jelínek ale ve svém přetřesu vyvracel tento článek následovně: Nemyslím, že je spravedlivo, žádat na učiteli, by učil a též školu čistil. Neb ten čas, co ztratí při zametání, mohl by věnovat přípravě úloh, což by bylo mnohem prospěšnější celé škole. Dále pak má učitel tak dost vydajů na vše strany, a když se sejde rok s rokem, tedy mu z celé služby hrozně málo zbude. A proto snad snáze by všichni poplatníci z distriktu zaplatili ten nepatrný dolar než učitel jako jednotlivec.

Dokončení.

Dostal se do domácnosti lékařovy. Pan M. W. Stipek, 125 Winthrop ulice, New Britain, Conn., píše: "Tělo moje po mnoho let pokryto bylo vyrážkou nebo osutinou, která někdy i na nose se objevila. Doktoroval jsem po dlouhou dobu a utratil jsem peníze na všechny strany, hledaje úlevy. Konečně nalezl jsem pravý lék v Dra. Petra Hoboku. Využití čtyř láhví odstranilo všecky známky vyrážky a opětně mne uzdravilo. Mohu rovněž uvésti ponděkud do oka bijící případ, čeho Hoboko dokázati může. Mladá jedna česká dívka, sloužící v domě jednoho lékaře zdejšího, měla tak prudké bolesti hlavy, že musela služby své zanechati. Lékař, u něhož sloužila, předpisoval jí, by jí ulevil, ale setkal se s rozhodným nezdarem. Konečně přišla k nám, a koupila si tři láhve Hoboka, které využívala. Je nyní úplně zdráva a vrátila se do služby k lékaři, ale pozbyla důvěry v jeho schopnost jako lékaře."

Taková je pověst Dra. Petra Hoboka. Pletlo mnohé svojí zvláštní účinností. Je to vzor domácích prostředků a prodává se lidem přímo, bez přispění lékárníků a dohazovačů. Plné podrobnosti obdržíte dopsáním na Dra. Petra Fahrneye, 112-114 So Hoyne ave., Chicago, Ill.

Pozor krajané!

V čilém městečku, hustě osazeném Čechy, vyprodá se obchod grocerní, střižní, obuví atd. Zboží má cenu od $5,000 do $7,000. Velká obchodní budova, 70x25 stopách, s obydelnými místnostmi v druhém poschodí. Vedle jest obydelní dům v ceně $2,000, maštal, pumpa, větrník, velká káď na vodu, vše v nejlepším pořádku. Prodá se vše pohromadě, aneb pouze obchod samotný. Budovy se pronajmou za přiměřený měsíční nájem. Dobrá příležitost pro Čecha. Bližší podrobnosti podá na požádání

Louis Kudrna,
Wahoo, Neb.
23—

Prodám vaši farmu

a prodám Vám jinou buď v Minnesotě, Dakotách, Wisconsinu, Canadě a jinde, vzdělané a nevzdělané, pozemky od $5 do $10 a výše, mírné splátky.

Pište co chcete, na

J. W. Chalupský,
Z—137 Endicott Arcade
ST. PAUL, MINN.

Kabinet na parní lázně.

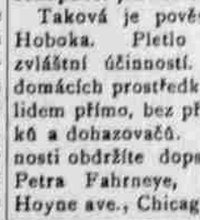

Výhradní český jednatel lékárník

S. Beránek
16. a William
OMAHA, NEB.

Jistý prostředek proti zastaralému reumatismu, nemocem kožním, ledvin, jater atd. Častějším užíváním uchrání se člověk přede všemi nemocemi a prodlouží život svůj, jak vysvětlí zdarma přiložený spis "Filosofie zdraví a krásy"

Pan markýz—zločinec.

Romantická historie špatného granda, markýze de la Torre.

Patrně na celý týden zapomenula na aféru Madame Humbertové, královny švindlu, neboť vyskytla se tam opět nová sensace, která byla novější a tím zajímavější.

Policie zatkla totiž pojednou markýze de la Torre, který náležel po delší době ke společenským ivům vysokých kruhů pařížských.

Markýz byl krásnou, romantickou figurou a mnohé ženské srdce vzplanulo k elegantnímu markýzovi láskou.

Když seděl každé odpoledne na terasse Cafe de la Paix, srkaje černou kávu, oblečen jsa vždy v nejmodernější oblek a pokuřoval své vonné havany, tu mnohé oko ženské zabloudilo k hezké tváři pana markýze, ozdobené malým černým knírkem a z mnohých rubínových rtíků vydral se povzdech: "O, kéž by ten hezký markýz byl mým!"

V nádherných, proslavených restauracích, v Inlien, Prunier a Pailland, sedával pan markýz častěji po divadle, obklopen jsa vždy několika krásnými ženskými motýli, přivábenými k němu jeho zlatem, které v pravém smyslu slova rozhazoval. V jeho bílé náprsence a na jeho rukou třpytily se velké démanty a majitelé těchto restaurantů a všechno služebnictvo se skiálelo vždy v neskonalé úctě před panem markýzem de la Torre, který nikdy nekoukal na nějaký ten frank.

O eleganci, o bohatství a generosnosti markýze mluvila celá Paříž a když odjel do Monte Carla, tu mluvila o něm s nemenší pochvalou celá tamní společnost, shromažďující se v tomto skvostném hráčském doupěti.

Pan markýz málo kdy hrál, ale za to sledoval ostatní hráče s velikým zájmem a hlavně ho zajímali ti, kteří vyhrávali. Ty si zapamatoval s velikou přesností a zájem jeho o tyto šťastné hráče šel tak daleko, že vždy hleděl i vypátrati, v kterém hotelu meškají a v kterých číslech pokojů bydlí.

U Maxima, v nejpověstnější to místnosti pařížské, jeho příchod byl vítán vždy s nadšením, neboť markýz de la Torre byl miláčkem společnosti, která se tam schází. Tam pil whisku s americkými milionáři, aneb při šampaňském vyprávěl o starodávném svém zámku v Kastilii, obklopeném ohromnými vinicemi, které mu poskytovaly ty na pohled nevyčerpatelné prameny příjmů.

Jednoho dne zmizel pan markýz a neobjevil se po několik týdnů. Všude nastala po něm sháňka, nikdo však nevěděl, kde markýz meškal. Tu zase tak náhle, jak zmizel, tak se zase objevil, ale ne sám; přivezl si sebou ženku, pravou španělskou krásku, rozkošnou jako květ růže, jíž každý markýzovi záviděl. Štěstí tohoto se zdálo dokonalé, život markýzův plynul jako krásný sen, až pojednou ho zastihla těžká rána.

Markýz jednoho dne vstoupil do Elite báru, zařízeného podle amerického způsobu, kde se scházejí obyčejně bohatí Američané. Oči markýzovy svítily hněvem, obočí jeho bylo staženo a hlas se mu chvěl rozčilením. Na otázku co se mu stalo, počal markýz vypravovati o černém nevděku svého dosavadního přítele, vikomta de Laverque, který jsa zničen hrou hledal u něho pomoc a také ji nalezl. Markýz s pravou španělskou ochotou ho přijal k sobě, vydržoval ho se vším, i penězi ho opatřoval a tato zmije za všechno to dobrodiní se mu odměnila uštknutím, neboť nejen že oloupila markýze de la Torre o lásku jeho choti, ale ona s ní uprchla a párek si vzal sebou na cestu všechny hotové peníze, které markýz měl doma.

Jediné souboj na život a na smrt mohl tuto pohanu učiněnou markýzi smýti a ten se zapřísahal, že neustane, pokud vicomta de Laverque nevypátrá a v souboji ho nezabije.

Konečně po delší době se mu to podařilo a mezi oběma došlo k souboji u Villebonu. Markýz byl tak rozdrážděn, že se vrhnul na svého protivníka jako postřelený kanec a vikomt, obávaje se o svůj život, uchopil markýzův kord levou rukou a vlastním svým kordem ho těžce zranil do žaludku. Byl to zbabělý čin a vikomt de Laverque, odsuzován jsa na všech stranách, hledal v útěku spásu.

Markýz de la Torre po několik měsíců se potácel mezi životem a smrtí, konečně však se přece z úkladně mu zasazené rány zotavil a když se opět objevil v Elite báru, vytáhnul tam ukrytý veliký katalonský nůž a přísahal, že ho vrazí do zrádného srdce svého zpronevěřilého přítele.

Na to markýz zmizel a za několik neděl dolétla do Paříže zpráva, že vikomt de Laverque nevypátrá a v souboji ho nezabije.

Konečně po delší době se mu to podařilo a mezi oběma došlo k souboji u Villebonu. Markýz byl tak rozdrážděn, že se vrhnul na svého protivníka jako postřelený kanec a vikomt, obávaje se o svůj život, uchopil markýzův kord levou rukou a vlastním svým kordem ho těžce zranil do žaludku. Byl to zbabělý čin a vikomt de Laverque, odsuzován jsa na všech stranách, hledal v útěku spásu.

Markýz de la Torre po několik měsíců se potácel mezi životem a smrtí, konečně však se přece z úkladně mu zasazené rány zotavil a když se opět objevil v Elite báru, vytáhnul tam ukrytý veliký katalonský nůž a přísahal, že ho vrazí do zrádného srdce svého zpronevěřilého přítele.

Jediné souboj na život a na smrt mohl tuto pohanu učiněnou markýzi smýti a ten se zapřísahal, že neustane, pokud vicomta de Laverque nevypátrá a v souboji ho nezabije.

Konečně po delší době se mu to podařilo a mezi oběma došlo k souboji u Villebonu. Markýz byl tak rozdrážděn, že se vrhnul na svého protivníka jako postřelený kanec a vikomt, obávaje se o svůj život, uchopil markýzův kord levou rukou a vlastním svým kordem ho těžce zranil do žaludku. Byl to zbabělý čin a vikomt de Laverque, odsuzován jsa na všech stranách, hledal v útěku spásu.

Markýz de la Torre po několik měsíců se potácel mezi životem a smrtí, konečně však se přece z úkladně mu zasazené rány zotavil a když se opět objevil v Elite báru, vytáhnul tam ukrytý veliký katalonský nůž a přísahal, že ho vrazí do zrádného srdce svého zpronevěřilého přítele.

Na to markýz zmizel a za několik neděl dolétla do Paříže zpráva, že vikomt